Súd:	Okresný súd Komárno
Spisová značka:	7C/216/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4211213379
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Arpád Pastorek
ECLI:	ECLI:SK:OSKN:2019:4211213379.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno JUDr. Arpádom Pastorekom sudcom v právnej veci žalobkyne: C. H., nar. XX.X.XXXX, T. 1, D. G., v konaní zast.: KATONA - Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom AK M. Matunáka 1, Nové Zámky proti žalovanému: W.. I. I. D.. nar. XX.XX.XXXX, Y. XX, D. v konaní zast.: Advokátska kancelária JUDr. Borsosová & JUDr. Ing. Vajliková, s.r.o., so sídlom Ul. bisk. Királya č. 6, Komárno, v konaní na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy, t a k t o

r o z h o d o l :

I. Súd u k l a d á žalovanému, aby po právoplatnosti tohto rozhodnutia v najbližšom čísle D. M. / D. E., ktoré vychádzajú dvakrát ročne ako bezplatné periodické informačné noviny Obecnej samosprávy - D. G. pod reg. čís.: R. XXXX/XX vo formáte tak, aby sa na celej titulnej strane popri nevyhnutných náležitostiach citovaného periodika zverejnilo len toto ospravedlnenie tak, aby zároveň na tej istej titulnej strane bolo možné uverejniť identický preklad tohto ospravedlnenia popri jazyku slovenskom aj v jazyku maďarskom:

Ja W.. I. I. D.., trvale bytom Y. č. XX, D. G., sa týmto ospravedlňujem pani C. S., trvale bytom T. č. 1, XXX XX D. G., za poškodenie jej osobnosti, jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, za zásah do jej súkromia, ktorého som sa dopustil tým, že na spoločenskej udalosti N. G., dňa XX. novembra XXXX, v miestnom kultúrnom dome v obci D. G., som sa verejne o jej osobe uviedol, že: „Z celej jej bytosti srší nenávisť, zloba z úst jej neraz vychádza klamstvo a osočovanie.“ a ktoré tvrdenie som následne v podobe letáku vydal. Uvedené moje tvrdenie je nepravdivé a klamstvo.

W.. I. I. D.., v.r.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu 1.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy.

III. Súd vo zvyšku, a to o všetkých doteraz uplatnených nárokoch na zmenu žaloby počas tohto konania z a s t a v u j e.

IV. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa doručila súdu svoje podanie, označené ako: „Žaloba na ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy“ z dňa 01.08.2011, ktoré doručila súdu dňa 04.08.2011, ktorým sa domáhala nároku na ochranu osobnosti s vymedzeným textom a s finančnou satisfakciou v sume 20.000,- EUR s nárokom na náhradu trov konania.

2. Splnomocnený právny zástupca žalobkyne predniesol žalobu zhodne s písomne vyhotovenou žalobou a navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu, a podľa jeho vyjadrenia z výpovedí jednotlivých svedkov počas celého konania bolo nepochybne preukázané, že žalovaný konal v rozpore s § 11 a súv. ust. Obč. zák. s tým, že výpovede jednotlivých svedkov sú jednoznačne zadokumentované. Čo sa týka otázky, že ako bola vnímaná žalobkyňa v minulosti vo svojom prostredí jednak z občianskoprávneho hľadiska, jednak z profesionálneho hľadiska, poukázal na hodnotenia jej práce, a to riaditeľa ZŠ v Y., ďalej aj predchádzajúcimi zamestnávateľmi za r. 1985-1993. Ďalej poukázal, že v denníku Z. D. bola jej práca hodnotená vysoko pozitívne, čo sa týka jednotlivých hodnotení, pôsobila ako učiteľka na škôlke, škole s VJM, ďalej poukázal aj na rôzne ďakovné listy rodičov, ktorí sa pozitívne vyjadrovali k jej práci, celý dokument je v spisovom materiáli, avšak skutočnosti, ktoré odzneli na jej adresu na N. G., boli v príkrom rozpore s týmto, čo do tej doby budovala z hľadiska osobnej a profesionálnej cti, tieto skutočnosti sú podrobne v spisoch zadokumentované. Rovnako mal za to, že sa expedovali a doručovali prepisy z N., dokonca aj v reštaurácii I.N, v obci D.. G., kde sa mali návštevníci možnosť oboznámiť s týmto, vzhľadom k vyjadreniu žalovaného poukázal na to, že je diametrálny rozdiel medzi kritikou a kritikou s prihliadnutím na obsah a formu. Splnomoc. práv. zást. sa domnieva, že skutočnosti obsahujúce nepravdivé z úst žalovaného hrubo poškodzovali jej dobré meno, ako v odborných kruhoch, aj v spoločnosti, s tým, že ustálená judikatúra súdov riešila tieto veci, a to rozdiel medzi vecnou kritikou opierajúcou sa o pravdivé skutočnosti so závermi, musia byť však primerané a v súlade s obsahom a vo vhodnej forme. Vo vzťahu k dôkaznej situácii sám poukázal na tú skutočnosť, že možno sa javí, že v prejednávanom prípade určitý nesúlad, jednak medzi jednotlivými jazykovými verziami, ďalej medzi opismi nahrávok, ktoré oni sami dodali súdu, že opis nahrávky sa nezhoduje slovenská verzia s maďarskou verziou, a teda maďarská verzia sa nezhoduje so zvukovou nahrávkou. V slovenskej verzii nie je žalobkyňa označená kým v maďarskej podľa neho je uvedené úplné menovité označenie žalobkyne resp. aspoň priezviskom bola označená. Tu poukázal na výpovede jednotlivých svedkov, W.. N., že výroky žalovaného bolo so značným negatívnym dopadom na žalobkyňu, rovnako to vyplýva z výpovede p. L., J., E., ktorý doslova uviedol, že žalovaný urážal žalobkyňu, a tieto výroky pokračovali aj po skončení N., ľudia urážali žalobkyňu, tieto však boli značne nepravdivé, podobne to uviedol svedok J.. Ďalší svedok E. J. uviedol, že zákazníci v jeho stolárskej dielni sa pohoršovali nad tým, čo starosta uviedol, rovnako svedkyňa P. potvrdila, že v odborných kruhoch bola česť žalobkyne poškodená s tým, že tieto vyjadrenia spôsobili a vniesli chaos medzi samotných rodičov v tom, či môžu zveriť svoje deti práve prítomnej žalobkyni. Svedkyňa L., pracovníčka M. potvrdila, že nemá vedomosti o tom, by mali dochádzať sťažnosti na jej prácu, rovnako bolo uvedené, že manžel, keď doprevádzal žalobkyňu, na vlastné uši počul na žalobkyňu hanlivé vyjadrenia z krčmy. Vo vzťahu k letákom, ktoré obsahujú prepis vyjadrenia žalovaného, uviedol, že svedok J., ktorý dostal leták do svojej schránky, aj za stierač auta, mal potvrdiť, ako aj W. N., p. T., uviedli, že letáky roznášali z poverenia žalovaného, D. Q., svedkyňa L., C. uviedli, že predmetný leták bol aj v reštaurácii u I., kde ona pracuje, rovnako potvrdil aj svedok I. J., ktorý potvrdil rozmanitosť reakcií časti obecenstva. Podľa vyjadrenia splnomoc. práv. zást. žalobkyne u žalobkyne došlo k náhlemu zlyhaniu a kolapsu ešte v ten večer, následkom čoho bola PN, čo bolo preukázané lekárskymi správami z 24.11.2010 C.. J., 30.XX.XXXX C.. J., rovnako o negatívnom dopade na zdravotný stav žalobkyne aj zo strany doktora J., ktorý uvedené skutočnosti potvrdil. Pri prepočte sumy náhrady nemajetkovej ujmy, vychádzali z počtu osôb, ktorú uvádza žalovaný v kultúrnom dome, okolo 900 a s koeficientom 22,22 EUR, a takto im vyšla suma náhrady nemajetkovej ujmy, po zaokrúhlení, prirodzene, nahor na 20.000 EUR. Ďalej poukázal na to, že uvedený prejav bol distribuovaný do všetkých domácností, a vtedy vychádzali z prepočtu na jednu osobu, ale tu vychádzali už z iného koeficientu, a to 7,30 EUR, a tak 300x 2700 obyvateľov obce podľa štatistiky, a tak je to v sume 19.987,40 EUR, ktorú tiež, prirodzene, zaokrúhlili nahor na 20.000,- EUR. ale na základe uvedených žiadajú len jedenkrát 20.000 EUR. Tu poukázal vo vzťahu k letákom na to, že poškodenie dobrého mena vo forme tlačoviny, k tomu je už prijatá konštantná judikatúra NS SR 45/2000 vrátane nálezu ÚS SR z 6.1.2014 II USSR 424/12, predpokladom poškodenia je situácia takej povahy a intenzity a trvania, že došlo k zníženiu dôstojnosti dotknutej osoby, že neoprávnený zásah je každé neoprávnené tvrdenie vo vzťahu ku chránenému právu, a to § 11 Obč. zák. a rozhodnutie 103/1967, kedy pre úspešné uplatnenie práva stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť právo podľa § 11 Obč. zák., nevyžaduje sa vyvolanie následku. Ďalej poukázal na čl. 16, 19 ods. 1 Ústavy SR a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe, na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívne zavinenie. Splnomoc. práv. zást. mal za to, že výroky žalovaného sú a smerujú jednoznačne k osobe žalobkyne, ako k osobnosti, tak aj vo vzťahu k jej profesionalite. Konanie žalovaného bolo namierené proti osobnej, mravnej integrite, zasiahlo do jej cti

a dôstojnosti a napĺňa všetky znaky neoprávneného zásahu do jej osobnosti, nakoľko bolo dokázaná nepravdivosť týchto tvrdení a ich rozpor so všeobecne známymi vlastnosťami a kvalitami osobnosti žalobkyne, čoho dôsledkom bola znížená je dôstojnosť. Bolo poškodené jej dobré meno ako fyzickej osoby, tak aj v oblasti profesionálnej aj spoločenskej aktivity, v rozhodnom období učiteľky MŠ, ako aj bývalej katechétky. Uvedené konanie nielen, že ohrozilo, ale aj reálne poškodilo jej dobré meno, vážnosť, ktorú žalobkyňa požívala do tej doby. Na základe uvedených mal za to, že žalobkyňa má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu, že doteraz pretrvávajú dopady tohto konania na jej zdravotný stav a má právo domáhať sa odstránenia zásahu do jej osobnosti jednak ospravedlnením sa a nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v plnom rozsahu. Rovnako si uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žiada, aby súd podanej žaloby vyhovel v plnom rozsahu a priznal jej nárok na náhradu trov konania a ku svojim osobným pomerom dodala, že má ukončené školské vzdelanie ako učiteľka MS z MJ, a zároveň uviedla, že jej dcéra chodila do slovenskej ZŠ. Myslí si, že nemá problémy vo vzťahu k otázke národnostnej znášanlivosti, resp. neznášanlivosti. Ďalej súdu uviedla, že obec D. G. má počet obyvateľov cca 2700-2800, v obci od r. 2002 pôsobila do r. 2012 ako riaditeľka MŠ s vyuč. jaz. maďarským s tým, že do tej doby, t. j. od r. 1997 do konca šk. r. 2002 mala pracovný úväzok ako učiteľka náboženstva, katechétka ale len v triedach s vyuč. jaz. maďarským, nakoľko v obci Sv. G. je 9 ročníkov s vyuč. jaz. slovenským aj 9 ročníkov s vyuč. jazykom maďarským, nevyučovala ani v materskej škole. V obci pôsobila ako riaditeľka, a zároveň aj ako učiteľka v MŠ, a to do r. 2012, kedy odišla na riadny starobný dôchodok, nakoľko na riadny starobný mohla odísť v januári 2012, ale umožnili jej, aby pracovala do konca kal. roka 2012. V obci nikdy nekandidovala na funkciu starostky obce, kandidovala na miesto poslankyne do obecného zastupiteľstva, kandidovala len raz, nezískala potrebný počet hlasov, preto sa nestala poslankyňou. Na záver súdu uviedla, že ona má ako jediná aprobáciu na vyučovania katechézy, náboženstva ako kvalifikovaná učiteľka náboženstva - katechétka. Školské vzdelanie získala štúdiom popri zamestnaní na univerzite G.: „Y. V.“. Jednalo sa o trojročné štúdium a ukončilo sa to záverečnou štátnicu v jazyku maďarskom, toto bolo preložené aj akceptované na Slovensku.

4. Splnomocnená právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že žiada, aby súd podanú žalobu zamietol, na tom základe, že podľa žalobkyne, táto mala utrpieť ujmu po porušení jej nasledovných práv, a to v oblasti spoločenského, profesionálneho hľadiska, aj na jej zdravie. Menovaná poukázala na to že žalobkyňa aj po N. naďalej bola pracovne činná, dokonca jej práca bola v r. 2011 hodnotená profesionálne veľmi pozitívne, dokonca denník Z. D. v r. 2013 rovnako v tomto smere ju profesionálne hodnotil, preto sa pýta, akú ujmu mala utrpieť. Vo vzťahu k ďalším rozporov, poukázala na to, že z hľadiska výkonu práce žalobkyňa naďalej zostala pracovať v MŠ s VJM, z hľadiska profesionálneho sa vyjadrila k jednotlivým posudkom, z hľadiska spoločenského tiež neutrpela ujmu. Na druhý deň po 24.11.2010 svedkyňa R. J. potvrdila, že nastúpila do práce, mala zhoršenú psychiku, ale ona jej zhoršený stav pozorovala už dlhšiu dobu, v vzťahu k jej spoločenským aktivitám, poukázala na to, že bez zmeny vykonávala a pokračovala v aktivitách poisťovacej maklérky. Navrhnutý petit rozhodnutia ani po niekoľkých zmenách nedoznal takú zmenu, aby z tohto bolo zrejmé, že útok smeroval voči konkrétnej osobe a že o aké konkrétne výroky ide, nakoľko žalovaný nepomenoval žalobkyňu ani menom ani priezviskom, jednalo sa len o veľmi všeobecné vyjadrenie sa, voči ktorým je nadmieru ťažké sa brániť. Rovnako ku kritike rodičov, zo strany svedkov boli vznesené kritické ohlasy voči jej aktivitám, že mala vplývať na rodičov pri zápise detí. Poukázala tu na to, že žalobkyňa neuniesla vo vzťahu k § 11 Obč. zák. svoju povinnosť pri osvedčení ochrany, poukázala na ustálenú judikatúru súdu v Zb. 3 str. 171, mala za to, že vyjadrenie žalovaného možno skôr vnímať len ako hodnotiaci úsudok práce žalobkyne v kontexte situácie, kedy ako starosta sa uchádzal ako verejne činná osoba o funkciu starostu a žalobkyňa o funkciu poslankyne obecného zastupiteľstva. Podľa jej názoru žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, nepreukázala, ako mala byť poškodená, vo vzťahu k ujme na zdravotnom stave poukázala na to, že N. sa ukončil o 18.00 hod., žalobkyňa navštívila lekársku pomoc o 23.50 hod. kde lekárska správa konštatujem, že žalobkyňa sa sťažuje na svoj zdrav. stav na základe toho, že zažila stres pred 2 hodinami, čo mohlo byť o 21.50 hod., a nie už o 18.00 hod. Vo vzťahu k lekárskej správe C.. J., ktorá poukázala na to, že v jej psychiatrickom ošetrení je od 30.11.2011, ale v minulosti bola v psychiatrickej starostlivosti u C.. D. od r. 2006 s tým rozdielom, že už neskôr začala s pravidelnosťou navštevovať psychiatra. Rovnako poukázala na odborné hodnotenie správy školy k jej práci, kde bola pozitívne hodnotená. Žalobkyňa naďalej chodila riadne do práce, vo vzťahu k vyjadreniu svedkov H., P., J. bolo zrejmé, že v prípade oboch aktérov, žalobkyne a žalovaného bolo toto vystupovanie poznačené práve snahou o jednak pokračovaní vo funkcii starostu a vo vzťahu k

žalobkyni aby sa stala poslankyňou. Vo vzťahu k letákom, resp. toho, že sa mali expedovať, jedna jediná svedkyňa nevedela preukázať, že by jej mal byť daný pokyn na distribuovanie letákov s nevhodným vyjadrením žalovaným s tým, že toto je len jedno jediné jednej svedkyne. Na základe uvedených žiadam, aby súd podanú žalobu zamietol a priznal nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný počas konania uviedol, že súhlasí s vyjadrením svojej splnomoc. práv. zást. na pojednávaní, resp. s jej písomnými podaniami.

6. Krajský súd rozsudok OS T. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nakoľko rozhodnutie OS T. bolo rozhodnutím KS L. pod čís. kon.: XCo/XXX/XXXX-XXX z dňa XX.XX.XXXX zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto OS KN podľa § 391 ods. 2 a ods. 3 CSP bol jednak viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ako aj s uvedením o tom, ako má súd ďalej vo veci postupovať.

7. V zmysle citovaného rozhodnutia KS uložil OS T., aby overil technické podmienky na vykonanie právne významného dôkazu a to prehratie záznamov na DVD a CD nosičoch s cieľom zistenia, či prejav žalovaného na N. G. dňa XX.XX.XXXX v obci D. G. smeroval voči žalobkyni, či žalovaný žalobkyňu vo svojom prejave skutočne menoval, ako aj v tom smere, že s uvedeným označením kritizovanej osoby bolo možné žalobkyňu ako kritizovanú osobu riadne identifikovať. Napokon mal súd podľa rozhodnutia KS posúdiť opodstatnenosť podanej žaloby s ohľadom na mieru zásahu žalovaného do práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Súd na pojednávaní dňa 06.03.2019 pristúpil k prehratiu obrazovo - zvukového záznamu z N. G. z dňa XX.XX.XXXX v kultúrnom dome v obci D. G., ktorý bol vedený zo strany žalovaného. Uvedený obrazovo - zvukový záznam sa prehral za technickej súčinnosti informatika tunajšieho súdu, p. X..

8. Súd počas konania pristúpil k oboznámeniu sa s obsahom spisového materiálu a konštatuje podľa § 204 CSP, že dôkazy listinou v spisovom materiáli boli doručené stranám sporu navzájom. Súd pred svojim rozhodnutím vychádzal z obsahu spisového materiálu a to podanej žaloby žalobcu na č. l.1-7, plnomocenstvo na č. l. 8, pozvánka na č. l. 9, príhovor na č. l. 10-12, vyjadrenie ZŠ D.. G. na č. l. 13, hodnotenie žalobkyne na č. l. 14-15, lekárska správa na č. l. 16-18, potvrdenie o prijatí návrhu na č. l. 19, prílohová obálka na č. l. 20, písomné podanie súdu na č. l. 21-22, príkaz na úhradu na č. l. 23, záznam o zložení na č. l. 24, uznesenie - výzva OS KN na č. l. 25-26, vyjadrenie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 27-29, plnomocenstvo na č. l. 30, písomné podanie súdu na č. l. 31-32, ÚZ na č. l. 33, plnomocenstvo na č. l. 34, písomné podanie Allianz na č. l. 35, lekárska správa na č. l. 36, ZP z dňa 10.2.2012 na č. l. 37-41, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 42, preklad príhovoru starostu obce S. G. z MJ do SJ na č. l. 43-47, zbavenie mlčanlivosti na č. l .48-49, písomné podanie súdu na č. l. 50, ÚZ na č. l. 51, ZP z dňa 15.5.2012 na č. l. 52-62, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 63, ÚZ na č. l. 64-65, písomné podanie súdu na č. l. 66, ÚZ na č. l. 67, ZP z dňa 15.1.2013 na č. l. 68, písomné podanie súdu na č. l. 69, ÚZ na č. l. 70, písomné podanie súdu na č. l. 71-72, písomné podanie C.. G. na č. l. 73, písomné podanie C.. J. na č. l. 74, lekárska správa na č. l. 75-78, ÚZ na č. l. 79, preklad zo SJ do MJ na č. l. 80-82, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 83-85, ZP z dňa 23.4.2013 na č. l. 86-99, písomné podanie súdu na č. l. 100, lekárska správa na č. l. 101-105, písomné podanie súdu na č. l. 106, písomné podanie C.. D. na č. l. 107, ÚZ na č. l. 108-109, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 110-111, preklad z MJ do SJ na č. l. 112-116, zápisnica z volieb na č. l. 117-119, písomné podanie súdu na č. l. 120, ÚZ na č. l. 121, písomné podanie súdu na č. l. 122, listiny na č. l. 123-125, písomné podanie súdu na č. l. 126, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 127-128, potvrdenie o pridelení spisu na č. l. 129, písomné podanie súdu na č. l. 130-131, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 132-135, písomné podanie súdu na č. l. 136, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 137, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 138, písomné podanie súdu na č. l. 139-140, závada na č. l. 141, ÚZ na č. l. 142, potvrdenie o pridelení spisu na č. l. 143, písomné podanie súdu na č. l. 144-145, e-mailové podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 146-147, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 148, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 149, písomné podanie súdu na č. l. 150-15, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 152-154, predvolanie na č. l. 154-156, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 157, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 158-159, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 160, písomné podanie súdu na č. l. 161-165, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 166, ZP z dňa 22.1.2016

na č. l. 167-169, predvolanie na č. l. 170-171, písomné podanie súdu na č. l. 172, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 173, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 174, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 175-177, ZP z dňa 9.3.2016 na č. l. 178-181, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 182-184, potvrdenie SP ústredie na č. l. 185, ÚZ na č. l. 186, písomné podanie súdu na č. l. 187, poverenie na č. l. 188, ÚZ na č. l. 189-190, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 191-192, písomné podanie súdu na č. l. 193, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 194-195, uznesenie - výzva OS KN na č. l. 196-197, uznesenie OS KN na č. l. 198-199, predvolanie na č. l. 200-201, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalobkyne na č. l. 202, písomné podanie splnomoc. práv. zást. žalovaného na č. l. 203-208, písomné podanie súdu na č. l. 209-210, písomné podanie advokátky žalovaného na č. l. 211-215, ZP z dňa 25.10.2016 na č. l. 216-228, protokol o odovzdaní nahrávky na č. l. 229-230, rozsudok na č. l. 231-245, písomné podanie advokáta žalobkyne - odvolanie z dňa 29.12.2016 na č. l. 246-252, písomné podanie súdu na č. l. 253-257, písomné podanie advokátky žalovaného z dňa 7.2.2017 na č. l. 258-259, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 260, písomné podanie súdu na č. l. 261, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 262, písomné podanie advokátky žalovaného z dňa 20.2.2017 na č. l. 263-267, záznam o zložení SÚP na č. l. 268, písomné podanie súdu na č. l. 269, písomné podanie advokáta žalobkyne z dňa 19.3.2017 na č. l. 270-272, písomné podanie súdu na č. l. 273, písomné podanie advokátky žalovaného z dňa 28.3.2017 na č. l. 274, predkladacia správa na KS NR na č. l. 275, uznesenie KS NR z dňa 31.1.2018 na č. l. 276-285, písomné podanie súdu na č. l. 286-287, úradný záznam na č. l. 288, písomné podanie advokátky žalovaného z dňa 18.4.2018 na č. l. 289-295, písomné podanie advokáta žalobkyne z dňa 27.4.2018 na č. l. 296-301, písomné podanie súdu na č. l. 302-303, písomné podanie advokáta žalobkyne z dňa 28.6.2018 na č. l. 304-311, písomné podanie súdu na č. l. 312-313, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 314, písomné podanie žalobkyne z dňa 16.11.2018 na č. l. 315-316, písomné podanie advokátky žalovaného z dňa 22.11.2018 na č. l. 317-323, písomné podanie súdu na č. l. 324-326, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 327-328, písomné podanie advokátky žalovaného z dňa 24.1.2019 na č. l. 329-332, písomné podanie súdu na č. l. 333-334, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 335, poverenie na č. l. 336, plnomocenstvo na č. l. 337, ospravedlnenie žalovaného z dňa 4.3.2019 na č. l. 338, ZP z dňa 6.3.2019 na č. l. 339-345, písomné podanie žalovaného - ospravedlnenie z dňa 4.3.2019 na č. l. 346-347, písomné podanie súdu na č. l. 348-349, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 350, ÚZ na č. l. 351-352, advokáta žalobkyne - oznámenie z dňa 13.3.2019 na č. l. 353-373, potvrdenie o prijatí do el. schránky na č. l. 374, ÚZ na č. l. 375-378, písomné podanie advokáta žalobkyne - podanie súdu na vedomie z dňa 5.4.2019 na č. l. 379-386, ÚZ na č. l. 387-389, písomné podanie advokáta žalobkyne z dňa 29.4.2019 na č. l. 390-401, poverenie na č. l. 402.

9. Súd sa oboznámil s návrhom spolu s prílohami ako aj s celým obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci a predmet konania posúdil podľa nasledovnej právnej úpravy.

10. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

11. Slovenská republika podľa článku I. ods. 2 Ústavy uznáva a dodržiava všeobecné pravidlá medzinárodného práva, medzinárodné zmluvy, ktorými je viazaná a svoje ďalšie medzinárodné záväzky. Prednosť pred zákonmi majú medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (čl. 7 ods. 5 Ústavy).

12. Slovenská republika je zmluvnou stranou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo 4.11.1950, majúceho ako mnohostranná medzinárodná zmluva status analogický s ústavnými zákonmi.

13. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

14. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou.

15. Obsah práva na ochranu osobnosti, upravený v § 11 Občianskeho zákonníka nadväzuje na komplex ústavou a medzinárodnými zmluvami zakotveného základu právnej úpravy všeobecného

osobnostného práva, konkretizujúc ho. Zo znenia § 11 Občianskeho zákonníka vyplýva, že do rámca všeobecnej úpravy ochrany osobnosti patrí aj právo na súkromie. Obsah práva na súkromný život, ktorý je chránený, interpretoval v niektorých svojich rozhodnutiach, aplikujúc článok 8 ods. 1 Dohovoru, Európsky súd pre ľudské práva; podľa názoru tohto súdu by bolo príliš reštriktívnym limitovať tento pojem na „vnútorný kruh“, v ktorom môže jedinec žiť svoj vlastný život podľa svojich predstáv a úplne z neho vylúčiť svet do tohto kruhu nezahrnutý. Rešpektovanie súkromného života musí taktiež zahŕňať do určitej miery aj právo vytvárať a rozvíjať vzťahy s ostatnými ľudskými bytosťami (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Niemitz versus Nemecko zo 16.12.1992).

16. V zmysle ustanovenia § 12 Obč. zák. platí, že písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona. Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

17. V zmysle ustanovenia § 13 ods. 1 až ods. 3 Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

18. Súčasťou súkromného života je bezpochyby život rodinný, zahŕňajúci nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšími príbuznými, bez ohľadu na to, či spolu trvale žijú alebo nie, ide napr. tiež o vzťahy medzi vnukmi a prarodičmi alebo medzi dospelými deťmi žijúcimi vo vlastných rodinách a ich rodičmi (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Marckx versus Belgicko z r. 1979).

19. Aj keď neprípustnosť zásahov orgánov verejnej moci do práva na súkromný život, chráneného čl. 8 ods. 1 Dohovoru, ktoré boli konštatované v citovaných rozsudkoch Európskeho súdu pre ľudské práva, má kvalitatívne, pre postavenie subjektu, do súkromného života iného zasahujúceho (orgán verejnej moci) iný charakter ako zásah subjektom, ktorý nie je orgánom verejnej moci do súkromia iného, je táto interpretácia súkromného života základom praktickej aplikácie práva na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného života, t.j. ochranu osobnosti pred zásahmi kýmkoľvek.

20. Predpokladom zodpovednosti a vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka je existencia neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého nemajetkovú ujmu vyvolať a príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a jeho protiprávnosťou.

21. Súd mal preukázaný nasledovný skutkový a právny stav, kedy súd dôkazy v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z. Z. hodnotil podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Po hodnotení súd dôkazov dospel k presvedčeniu, že podaná žaloba žalobkyne je dôvodná v časti tak ako je vo výroku rozhodnutia uvedené.

22. Súd v zmysle článku 16 ods. 2 Základných princípov CSP ako aj v súlade so zrušujúcim rozhodnutím KS L. pristúpil k dôkazu a to k prehratiu CD a DVD nosičov, na pojednávaní dňa 06.03.2019 a ktoré mali zachytiť priebeh N. G. dňa XX.XX.XXXX v kultúrnom dome v obci D.. G., z takto vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané nasledovné skutočnosti.

23. Podľa Čl. 16 ods. 2 Základných princípov CSP platí, že súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1. Podľa ktorého platí, že každé

ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

24. Predmetom ochrany je osobnosť človeka vo svojej celistvosti ako nehmotný statok, ktorý patrí konkrétnej fyzickej osobe. Právo na ochranu osobnosti patrí vždy konkrétnej fyzickej osobe a je absolútnym právom, ktoré pôsobí erga omes, t.j. proti ostatným fyzickým osobám, právnickým osobám a aj proti štátu. Jeho obsahom je zákaz akéhokoľvek zásahu, ktorý by bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo porušenie práv, ktoré sú príkladom uvedené v § 11 Občianskeho zákonníka. Výpočet jednotlivých práv tak, ako sú uvedené v Občianskom zákonníku, je iba demonštratívny. Pri ochrane osobnosti sa nevyžaduje vyvolanie následkov, stačí zásah, ktorý je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv. Túto ochranu zákon zabezpečuje v plnom rozsahu aj vtedy, ak sú napadnuté len jednotlivé zložky osobnosti, jej stránky ako neoddeliteľné súčasti celkovej fyzickej a psychicko-morálnej integrity osobnosti. V občianskom práve platí zásada, že ohrozenie, resp. porušenie čo i len jednej stránky osobnosti človeka je ohrozením, resp. porušením osobnosti ako celku. Ako typické sa uvádzajú najmä právo na ochranu života, zdravia a tela zahrňujúce oblasť medicíny a biomedicíny, právo na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, ako aj právo na meno. Do tohto rámca patrí tiež právo na súkromie vrátane rešpektovania rodinného života, prejavov osobnej povahy. Patrí sem aj ochrana vnútornej intímnej sféry osobnosti človeka, pričom nejde vždy o samostatnú ochranu života, zdravia, cti, mena atď., ale vždy o ochranu ľudskej osobnosti a výraznú stránku osobnosti človeka predstavuje právo na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť. Česť fyzickej osoby patrí k významným právnym hodnotám, lebo má dôležitý význam pre vzťah fyzickej osoby k iným fyzickým osobám a ostatným účastníkom občianskoprávnych vzťahov, čím podstatne ovplyvňuje aj postavenie fyzickej osoby v spoločnosti. Občiansky zákonník poskytuje ochranu proti takým konaniam, ktoré sa dotýkajú osobnosti občana tým, že znižujú jeho dôstojnosť, česť a vážnosť z hľadiska jeho vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou občianskoprávnej ochrany cti je to, aby zásah bol objektívne spôsobilý takú ujmu osobnosti fyzickej osoby privodiť.

25. Ochrana fyzickej osobe sa poskytuje najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení (napr. nepravdivé tvrdenia, tvrdenia znižujúce mravný profil fyzickej osoby, jej vlastnosti, zmýšľanie a správanie), a to bez rozdielu, akými prostriedkami k nemu došlo v prejednávanom prípade konaním žalovaného, a to slovom, ktorá skutočnosť bola preukázaná aj z obrazového záznamu z N. G. dňa XX.XX.XXXX. Rovnako forma jeho prezentácie bola neprimeraná, použité výrazy, obsah kritiky bol celkom neadekvátny vo vzťahu k žalobkyni, v tomto prípade išlo o kritiku neprimeranú, ktorá bola spôsobilá zasiahnuť do práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby.

26. Za predpokladu preukázania pravdivosti kritických tvrdení voči žalobkyni bolo možné zo strany na to určeného orgánu obce, resp. vedenia školy, škôlky, príp. príslušnej komisie, ktorá prihliada na zabezpečenie verejného poriadku v obci zaujať možno aj kritický postoj voči žalobkyni, avšak ani to nie na N. G. za účasti aj iných osôb, ako sťažovateľov a žalobkyne, v rámci bilancovania výsledkov práce žalovaného v pozícii starostu obce a prezentovania svojho zámeru opätovne sa uchádzať o post starostu obce so svojim volebným programom.

27. Už samotný odvolací súd dospel k záveru v otázke identifikácie žalobkyne z predmetného príhovoru, že zákon nevyžaduje, aby pri porušení práv na ochranu osobnosti bolo uvedené meno poškodenej osoby. V tomto spore je dôležité to, že z obsahu príhovoru žalovaného predneseného na N. G. dňa XX.XX.XXXX bolo možné na základe jasne uvedených znakov - osoba katechétky, veriaca katolíčka, učiteľka materskej školy - vyvodiť identifikáciu žalobkyne, pretože tá bola v danom čase učiteľkou materskej školy a bola známa aj pod profesiou katechétky. Súd mal z prehratých záznamov, a to z CD, resp. DVD nosičov preukázané, že žalobkyňa bola jednoznačne charakterizovaná priezviskom, popri ostatnom označení ako učiteľka materskej školy a katechétka, muselo byť prítomným osobám na citovanom podujatí zrejmé, že v uvedenej osobe ide práve o osobu žalobkyne, a v neposlednom rade, táto skutočnosť bola zrejmá aj z obrazového DVD záznamu, keď osoby prítomné na tomto podujatí sa dívali k nej, kde sedela žalobkyňa.

28. Na základe uvedených, podľa súdu, je zrejmé, že vo vzťahu k už v minulosti namietnutej identite citovaných nahrávok z CD a DVD nosičov, ktoré boli vyhotovené bez súhlasu prítomných osôb (počas

konania sa nepodarilo zistiť identitu osoby, ktorá záznamy vyhotovila, atď.), súd s poukazom na právne záväzný právny názor KS L., ako aj podľa Čl. 16 ods. 2 Základných princípov CSP, pristúpil k prehratiu obrazovo-zvukového záznamu, ako aj k prehratiu len zvukového záznamu. Súd mal za to, že z charakteru tohto konania, a to o ochrany osobnosti je prípustná výnimka z princípu legality vo vzťahu k získanému dôkazu. Nakoľko pri takomto strete záujmu mal súd za to, že zachytenie dehonestujúceho prejavu starostu obce, ktorý bol zaznamenaný na CD a DVD nosičoch bol prípustný, a to za situácie, kedy, počas vykonávania dokazovania sa preukázalo, že svedkovia, ktorých navrhla žalobkyňa, vypovedali v jej prospech na rozdiel od svedkov, ktorých navrhla žalovaná strana, vypovedali v prospech žalovanej strany, ktoré vyjadrenie bolo tendenčné s poukazom na ich vzťah z titulu zamestnaneckého pomeru k obci (napr. svedok obecný policajt atď.). Na základe uvedených potom za účelom objasnenia skutkovej situácie pristúpil súd k vykonaniu dôkazu, a to k prehratiu najprv obrazovo - zvukového záznamu po vzájomnom súhlase strán sporu, a to relevantných častí s tým, že v časti 4 pri 18. minúte bolo explicitne uvedené meno žalobkyne, kedy došlo k označeniu žalobkyne zo strany žalovaného v tom zmysle, že: „... si vyprosím od pani H., ktorá v dedine rozširuje, že kradnem, že som kradol z obecného úradu...“, a ďalej o 24:42 min. po cca 25:53 min. bola venovaná časť kritická, kde explicitne nebola žalobkyňa označená menom a priezviskom, len pracovnou pozíciou, ako veriaca osoba, katechétka a učiteľka v materskej škole. Počas tohto jednostranného monológu starostu obce bolo v slovenskej verzii z príslušných CD a DVD nosičov preukázané, že sa žalobca vyjadril tak, že okrem uvedenia priezviska a pracovnej pozície žalobkyne, ktorú označil ako veriaca osoba, katechétka, učiteľka v MŠ k nej uviedol, že: „... Z celej jej bytosti srší nenávisť, zloba, z úst jej neraz vychádza klamstvo a osočovanie. Pýtam sa, drahí rodičia: Ako môžeme dať naše malé deti do rúk takej ženy? Akú výchovu dostane to malé nevinné stvorenie? Keď niekto je zlý od duše, tak je zlý aj v škôlke. Prosím každého, bojujme proti zlobe, dávajme pozor na seba, majme sa navzájom radi a žime v pokoji vedľa seba, mojím cieľom je spolunažívanie v pokoji a rozvoj našej dediny...“

29. Následne v závere časti 4 obrazovo - zvukového záznamu žalovaný spomína síce diskusiu po hudobnom programe, avšak z predložených zvukovo - obrazových záznamov nebolo zrejmé, že žalobkyni bol poskytnutý takýto priestor, vyjadroval sa len v krátkosti p. P. N., ktorý sa postavil, ktorý tiež kandidoval na starostu obce. Podľa udania žalobkyne, aj ona sa hlásila o slovo, avšak toto zo zvukovo - obrazového záznamu nie je zrejmé. Ďalej súd na tomto pojednávaní pristúpil k prehratiu len CD - zvukového záznamu z N. G. z dňa XX.XX.XXXX (bez obrazového záznamu) pod označením stopa - 2, kedy súd prehral uvedený záznam od 16. minúty a od 17. minúty bolo počuť už skôr uvedené skutočnosti z obrazového a zvukového záznamu, avšak v nižšej kvalite zvuku, od 23:44 min. po 24:40 min., kde bolo počuť prejav žalovaného v podobnom duchu, ako to bolo z obrazového a zvukového záznamu, ktorý bol prehratý súdom v doobedňajších hodinách od 24:40 a dal sa počuť krik, ktorý sa javil byť ako požiadavka verejnosti na ukončenie prejavu starostu v tom duchu, aby už ukončil svoj prejav a nechal na pokoji dcéru, rodinu žalobkyne. Následne, asi od 24:56 min. došlo aj k faktickému ukončeniu tohto prejavu.

30. Z prehratého DVD záznamu bolo zrejmé, že prítomné osoby sa hlavou otáčali k žalobkyni, ktorá sedela v obecenstve a z čoho každému bolo zrejmé, že vedeli o osobe, ktorej boli tieto hanlivé výroky určené zo strany žalovaného.

31. Žalobkyňa je občiankou obce D.. G. s trvalým pobytom, ako je zrejmé z obsahu spisového materiálu, v minulosti vykonávala funkciu katechétky v období od r. 1998 do r. 2002, a to na ZŠ s vyuč. jazykom maďarským, keď už v tom r. 2002 až do odchodu na dôchodok do konca kal. roku 2012 pôsobila ako učiteľka na MŠ a zastávala aj funkciu riaditeľky škôlky. Súd z obsahu spisového materiálu mal preukázané, že práca žalobkyne bola v minulosti kladne hodnotená, ako je zrejmé z č. l. 14, a to hodnotenia MŠ v obci Pribeta za obdobie rokov 1985-1993 je zrejmé, že pôsobila ako učiteľka na miestnej MŠ, k deťom, ako aj rodičom mala dobrý vzťah, bez akýchkoľvek konfliktov, bola zodpovedná a spoľahlivá, ďalej, ako je zrejmé z č. l. 13, a to písomného podania ZŠ s MŠ s VJM, ktoré bolo spracované k výkonu jej pedagogickej činnosti za roky 1995 až 2002, kde pôsobila ako vychovávateľka ŠKD a učiteľka prvého stupňa s tým, že podľa tohto hodnotenia žalobkyňa s deťmi, ako aj rodičmi udržiavala korektné priateľské vzťahy, deti viedla k zodpovednosti a k vzájomnej úcte, a napokon, bolo ešte uvedené, že sa aktívne zapájala do kultúrnych aktivít školy, a preto škola bola spokojná s jej prácou, ako aj s ľudskými hodnotami menovanej. Rovnako súd mal preukázané z písomného záznamu pracovníčky ÚPSVaR KN, p. Y. K., ktorá pracuje so zabezpečením dotácií na stravu pre deti z finančne skromnejšie zabezpečených rodín, že žalobkyňa mala poskytnúť veľmi konštruktívny prístup k zabezpečeniu potrieb týchto detí. Ako je zrejmé z obsahu spisového materiálu, žalobkyňa aj po N. G. naďalej bola pracovne

činná, dokonca jej práca bola v r. 2011 hodnotená profesionálne veľmi pozitívne, dokonca denník ÚJ D. v r. 2013 rovnako v tomto smere ju profesionálne hodnotil, ako je zrejmé z č. l. 112-116 súdneho spisu. Ďalej, ako je zrejmé z č. l. 306 súdneho spisu, žalobkyňa pôsobila aj ako katechétka a jej práca bola ocenená písomným podaním Arcibiskupského úradu v P. - Diecézneho katachetického úradu listom z dňa 02.05.2018, v ktorom podaní biskupský vikár pre katechizáciu, vdp. C.. P. vyslovil poďakovanie za jej prácu, a zároveň jej blahoželal k životnému jubileu dosiahnutia veku 65 rokov.

32. V prejednávanom prípade, podľa súdu, došlo zo strany žalovaného k zásahu do osobnostnej najvnútornejšej sféry života žalobkyne, a to nielen ako fyzickej osoby, ale dôvodne mohla pociťovať ujmu aj vo svojom profesionálnom živote učiteľky, ktorému poslaniu zasvätila celý život a dosiahla významné ohodnotenie svojej práce, ako je zrejmé z č. l. 13-15, 112-116, 306 súdneho spisu, keď v obci pôsobila ako učiteľka v miestnej škôlke od 2002 do konca kal. roku 2012, a zároveň učila aj v ZŠ s VJM, kde, ako je zrejmé z týchto podaní, sa o jej práci vyjadrili pozitívne. Namietnutým zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti osoby žalobkyne a nemožno vylúčiť dopad aj na ostatných členov najbližšej rodiny, ako aj jej vážnosti v značnej miere, ktorej účinnosť súd považoval za zvýšenú vo vysokej miere, a to s prihliadnutím na okolnosti prejednávaného prípadu, kedy ide o ženu učiteľku miestnej škôlke (aj s čiastočným úväzkom výkonu práce aj na základnej škole), kedy v porovnaní so životom vo väčšom meste, kde sa predpokladá väčšia miera existenčnej anonymity, a to ešte v prípade takejto jednostrannej konfrontácie (žalovaný sa dokonca sám seba pýtal a aj si odpovedal, napriek vlastnému prísľubu na vyjadrenie sa v závere programu sa však žalobkyňa nemala možnosť vyjadriť) zo strany žalovaného so žalobkyňou, kedy, vo všeobecnosti možno uviesť, že takýto tón nie je prípustný na verejnosti medzi mužom a ženou. Za predpokladu, ak by mal záujem ako starosta v zastúpení zriaďovateľa či už MŠ resp. ZŠ v obci D. G. riešiť výhrady k jej práci, resp. k jej aktivitám na verejnosti (v súvislosti, že mala komunikovať s rodičmi detí, ktoré sa mali zapísať či už do škôlky resp. do školy), zrejme takéto veci, ktoré sú nepochybne osobného charakteru a veľmi citlivé, je potrebné riešiť s prihliadnutím aj na prezumpciu neviny, teda najprv zistiť faktickú situáciu, podľa možnosti čo najobjektívnejšie, či k akýmkoľvek aktivitám zo strany žalobkyne mohlo v minulosti dôjsť a ak áno, tak je na to určený orgán, či už vedenie školy, škôlky resp. príslušná komisia zriadená Obcou D.. G., ktorá prihliada na zabezpečenie verejného poriadku v obci, ale nie v rámci vlastného predvolebného zhromaždenia občanov vystúpiť s takýmito neoverenými faktami. Na základe uvedených, podľa súdu, je zrejmé, že aj keď k verbálnemu útoku došlo nie napr. v hromadných oznamovacích prostriedkoch s celoštátnou pôsobnosťou, ale len v mieste bydliska, ale s výsledkami takéhoto konania bola žalobkyňa vo svojom mieste bydliska a možno ešte aj v súčasnosti je konfrontovaná v každodennom kontakte s obyvateľmi obce D. G., kedy širšie okolie mohlo získať vedomosť o tom, že sa nielen ohrozilo, ale sa aj poškodilo dobré meno žalobkyne.

33. Na základe uvedených skutočností súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobkyne je dôvodná v časti tak, ako je vo výroku rozhodnutia uvedené a uložil žalovanému, aby po právoplatnosti tohto rozhodnutia v najbližšom čísle D. M. / D. E. /, ktoré vychádzajú dvakrát ročne ako bezplatné periodické informačné noviny Obecnej samosprávy - D. G. pod reg. čís.: R. XXXX/XX vo formáte tak, aby sa na celej titulnej strane popri nevyhnutných náležitostiach citovaného periodika zverejnilo na titulnej strane nasledovné ospravedlnenie v jazyku slovenskom tak aj v jazyku maďarskom, tak aby bolo zachované jednak poradie, t. j. za slovenským textom bude nasledoval identický text v jazyku maďarskom. Ďalej z rozhodnutia súdu je zrejmé, že aj umiestnenie v citovanom periodiku, a to na titulnej strane. Napokon z rozhodnutia súdu vyplýva aj ďalšia relevantná skutočnosť, a to formát textu, t. j. v jazyku slovenskom, tak aj v jazyku maďarskom tak, aby boli v rovnakej veľkosti a typu písma tak, aby nasledovné texty zaplnili celú titulnú stranu popri nevyhnutných náležitostiach citovaného periodika D. M. / D. visszhang /, ktoré vychádzajú dvakrát ročne ako bezplatné periodické informačné noviny Obecnej samosprávy - D. G. pod reg. čís.: R. XXXX/XX, a to v tomto znení:

Ja W.. I. I. D.., trvale bytom Y. č. XX, D. G., sa týmto ospravedlňujem pani C. S., trvale bytom T. č. 1, XXX XX D. G., za poškodenie jej osobnosti, jej občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, za zásah do jej súkromia, ktorého som sa dopustil tým, že na spoločenskej udalosti N. G., dňa XX. L. XXXX, v miestnom kultúrnom dome v obci D. G., som sa verejne o jej osobe uviedol, že: „Z celej jej bytosti srší nenávisť, zloba z úst jej neraz vychádza klamstvo a osočovanie.“ a ktoré tvrdenie som následne v podobe letáku vydal. Uvedené moje tvrdenie je nepravdivé a klamstvo.

W.. I. I. D.., v.r.

Én, W.. W.. I. I., állandó lakhellyel Y. XX. sz., D. G., ezennel bocsánatot kérek C. H.-tól, állandó lakhellyel T. 1. sz., XXX XX D. G., a személyhez fűződő jogai, polgári becsületének, emberi méltóságának, magánélet tiszteletben tartásának megsértéséért, melyeket azzal követtem el, hogy a XXXX. november XX-én, a D. G. község kultúrházában megtartott Galavečer piesní nevezetű társasági rendezvényen nyilvánosság előtt a következőket állítottam személyéről: „Egész lényéből gyűlölet árad, a rosszindulat sugárzik. Szavai tele vannak rágalommal és hazugsággal.“, mely állításokat ezt követően röplapon is közzétettem. Ezen állításaim hamis tények és hazugságok voltak.

W.. W.. I. I., s.k.

34. Súd mal za to, že v prejednávanom prípade bol zásah do osobnej sféry žalobkyne natoľko intenzívny a jej dôstojnosť a vážnosť bola v spoločnosti do takej miery znížená, že súd považoval za nevyhnutné priznať jej nárok popri písomnom ospravedlnení aj finančné zadosťučinenie v sume 1.000,- EUR, rovnako z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že pri rozhodovaní o priznaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné mať na zreteli aj takú, do určitej miery obmedzujúcu skutočnosť, že priznanie nemajetkovej ujmy nemá tvoriť predmet neadekvátneho obohatenia sa zo strany žalobkyne. Podľa ustálenej judikatúry súdov priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch je možné len vo výnimočných prípadoch, a to za predpokladu, že iné zadosťučinenie by sa ukázalo ako neúčinné a došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere. Na základe uvedených bolo nevyhnutné na zabezpečenie uplatneného nároku aj s prihliadnutím k zásahu zo strany žalovaného, t. j. za prítomnosti väčšieho počtu obyvateľov obce D.. G., priznanie okrem písomného ospravedlnenia, ako je uvedené vyššie, aj finančnej náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1.000,- EUR. Podľa súdu, uplatnený nárok 20.000,- EUR bol neadekvátny, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v výroku tohto rozhodnutia.

35. Súd pojednávanie na č. l. 339-345 súdneho spisu dňa 06.03.2019 odročil na základe požiadavky advokátky žalovaného na deň 07.05.2019, ktorá žiadala, aby im boli doručené CD a DVD nosiče, ktoré boli na pojednávaní prehraté s prepisom prekladu z jazyka maďarského do jazyka slovenského. Súd uložil advokátke žalovaného, aby v lehote 25 dní odo dňa pojednávania doručila súdu svoje vyjadrenie k doručeným dôkazom s dôrazom na skutočnosť, či žalovaná strana sama zabezpečí odborné vyjadrenie k autentickosti zvukového a zvukovo obrazového záznamu vrátane doručených prekladov, resp. návrhu na ďalšie dokazovanie. Žalovaná strana do zahájenia pojednávania dňa 07.05.2019 na č. l. 403 až 418 súdneho spisu nepredložila svoje vyjadrenie k doručeným dôkazom k autentickosti zvukového a zvukovo -obrazového záznamu vrátane doručených prekladov, resp. návrhu na ďalšie dokazovanie. Súd sa nestotožnil s uplatnenými námietkami splnomoc. advokátky žalovanej strany vo vzťahu ku skutočnosti, že nie je v možnostiach žalovaného požadované ospravedlnenie uverejniť. Podľa súdu je zrejmé, že v zmysle zákona o obecnom zriadení č.612/2002 Z. Z. je podľa § 13 starosta predstaviteľom obce a najvyšším výkonným orgánom obce, ktorý v rámci uvedených kompetencií v postavení starostu pozval obyvateľov obce na Galavečer piesní dňa 24.11.2010, ako je zrejmé z č. l. 9 súdneho spisu, a to písomného podania označeného ako „Pozvánka“, a preto môže zabezpečiť splnenie vyššie uloženej povinnosti zo strany súdu.

36. Ako je zrejmé z obsahu spisového materiálu, súd v konaní niekoľkokrát rozhodoval o zmene návrhu s tým, že ako je zrejmé z vyjadrenia zástupkyne žalobkyne na pojednávaní dňa 06.03.2019, táto súdu uviedla, že na všetkých doterajších návrhoch, ktoré doteraz doručili súdu, už netrvajú, tie zobrala späť a trvá len na návrhu z dňa 28.6.2018 z č. l. 305.

37. Súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v časti o doteraz doručených návrhoch na zmenu žaloby zastavil, aj keď podľa § 146 ods. 1 CSP po meritórnom otvorením pojednávania žalovaná strana vyjadrila nesúhlas, ako je zrejmé z č. l. 319 súdneho spisu s poukazom na to, že uvedené vyjadrenie sa javí ako účelové a vo svojej podstate nie je diametrálne rozdielne oproti doterajším návrhom petitu rozhodnutia na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, vo svojej podstate ide len detailnejšiu špecifikáciu už uplatneného práva a aj za účelom vykonateľnosti rozhodnutia súdu a preto súd rozhodol tak, že konanie v tejto časti zastavil. Preto súd vo výroku rozhodnutia rozhodol o zastavení konania vo vzťahu ku všetkým doteraz uplatneným nárokom na zmenu žaloby počas tohto konania, tak, že predmetom konania zostal len uplatnený návrh petitu rozhodnutia z dňa 28.6.2018 z č. l. 305 súdneho spisu.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení CSP.

39. Trovy konania sú podľa § 251 CSP všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Žalobkyňa si uplatnila nárok na ochranu osobnosti, a to jednak uverejnením písomného ospravedlnenia za znevažujúce výroky na adresu žalobkyne, ktoré opakovane odzneli na N. G. z dňa XX.XX.XXXX v kultúrnom dome v obci D. G., a zároveň si uplatnila aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spojenej s ochranou osobnosti. Súd mal za to, že ohľadne základu nároku, a to ospravedlnenia sa z titulu zásahu do jej osobnostných práv, bola žalobkyňa úspešná, avšak v časti náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá bola založená na posúdení súdu, nebola plne úspešná, preto súd jej priznal uplatnený nárok v rozsahu 100 % na náhradu trov konania. Vzhľadom k uvedenému konaniu, kedy je nepochybné a zrejmé, že išlo aj o právne nie jednoduchý nárok, bolo vylúčené, aby žalobkyňa mohla v konaní ako osoba bez právnej kvalifikácie si uplatniť nárok a v konaní sa zastupovať, a z uvedeného titulu jej vznikli trovy právneho zastúpenia. Za predpokladu, ak by súd pri priznaní nemajetkovej ujmy vychádzal z tzv. čistého úspechu (t. j. 20.000,- EUR - 1.000,- EUR), je zrejmé, že dokonca žalobkyňa by hradila trovy právneho zastúpenia žalovaného, čo by zrejme na jednej strane bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko k zásahu do osobnostných práv došlo, avšak sama si tento nárok nevie dostatočne kvalifikovane uplatniť. Podľa súdu, si treba uvedomiť, že s takýmto nárokom na ochranu osobnosti môže súvisieť aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (ako je zrejmé aj z Nálezu ÚS ČR III. ÚS ČR 170/99), ako druhotný, resp. nadväzujúci nárok, o ktorom rozhoduje podľa svojej úvahy, kedy súd prihliadol k tomu, že by jej nemusela stačiť len na trovy právneho zastúpenia, a nieto ešte na finančnú kompenzáciu ňou utrpenej nemajetkovej ujmy, preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

42. V tomto prípade bola žalobkyňa plne procesne úspešná čo do základu konania, preto súd pri priznaní plnej náhrady trov konania vychádzal z tejto skutočnosti, a vo vzťahu k prisúdenej sume nemajetkovej ujmy bude vychádzať zo základu uplatneného nároku na ochranu osobnosti, avšak nie čo do sumy priznaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy 1.000,- EUR. Na základe uvedených, skutočnosť, že súd nepriznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20.000,- EUR, len v sume 1.000,- EUR, teda rozdiel 19.000,- EUR nie je prejavom, výrazom úspechu žalovanej strany, ale iba dôsledkom úvahy súdu.

43. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva z rozhodnutia NS SR 1 Cdo 92/2011 str.: 8).

44. Súd v tomto konaní vykonal všetky dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, žiadny návrh na doplnenie dokazovania nebol zo strany účastníkov konania uplatnený a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresnom súde Komárno, písomne v troch vyhotoveniach.
Podľa § 127 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,
a) ktorému súdu je určené,
b) kto ho robí,
c) ktorej veci sa týka,
d) čo sa ním sleduje a
e) podpis. (ods. 1)
Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3).
Ak si žalovaná dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má žalobca možnosť domáhať sa svojich nárokov prostredníctvom exekúcie.